

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A.**, bývajúcej v **K.**, zastúpenej JUDr. **R.**, advokátom so sídlom v **K.**, proti odporkyňiam **1/ M.**, naposledy bývajúcej v **K.**, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom **M.**, **P.**, **2/ J.**, **B.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu **H.**, spol. s r.o. „v konkurze“, so sídlom v **P.**, zastúpenej JUDr. **K.**, advokátom so sídlom v **P.**, **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 9 C 18/2004, o dovolaní odporkyne **2/** proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. novembra 2008, sp. zn. 9 Co 211/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom z 18. júla 2005, č.k. 9 C 18/2004-107 určil, že zmluva o záložnom práve k nehnuteľnostiam z 11. decembra 1997 uzavretá medzi odporcami v 1. a 2. rade, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti vedené Správou katastra Komárno zapísané na LV č. **X.**, kat. úz. Komárno, ako 3-izbový byt č. **X.**, na prízemí obytného domu so súpisným číslom **X.** na **M.** ulici v Komárne, orientačné číslo **X.**, vedený ako stavba na parcele č. **X.** – zastavaná plocha vo výmere **X.** m² s príslušenstvom a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku v podiele 6479/167176 je neplatná. Odporkyňiam **1/** a **2/** uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 9 678 Sk.

Krajský súd v Nitre na odvolanie odporkyne 2/ rozsudkom z 20. novembra 2008, sp. zn. 9 Co 211/2005 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odporkyňiam 1/, 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 390 Sk.

Proti tomuto rozsudku podala dovolanie odporkyňa 2/ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietala tiež, že rozsudok odvolacieho súdu nemôže byť právoplatný, pretože nebol jej riadne doručený, pretože uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2006, č.k. 7K 57/03-237 bol na majetok H., spol. s r.o. vyhlásený konkurz a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. J. (pozn. dovolacieho súdu – pred predložením veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo uvedené pochybenie odstránené a rozsudok nadobudol právoplatnosť 25. mája 2009). Dovolateľka ďalej poukazovala na to, že prvostupňový súd ani odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadali s tvrdením úpadcu ohľadne zabezpečovaného právneho úkonu - zmluvy o pôžičke medzi žalovanými účastníkmi. Každý právny úkon je potrebné vykladať predovšetkým podľa jeho obsahu a nie podľa jeho označenia. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporkyňa 1/ dostala od H., spol. s r.o. finančnú hotovosť, ktorú mala povinnosť vrátiť. Takýto právny úkon má všetky znaky pôžičky, aj keď takto označený nie je. Žiadny právny predpis pre zmluvu o pôžičke nepredpisuje písomnú formu. Ak prvostupňový aj odvolací súd vyvodzujú len na základe nedostatku písomnej formy neexistenciu zmluvy o pôžičke medzi žalovanými, potom takýto záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, lebo tieto skutočnosti boli jednoznačne preukázané. Podľa záveru prvostupňového aj odvolacieho súdu neplatnosť predmetnej záložnej zmluvy vyplýva z jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Oba súdy však tento záver vyvodzujú len z údajnej neexistencie zabezpečovaného záväzku odporkyne 1/, čo je však mylný záver. Z uvedených dôvodov žiadala zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s rozsudkom okresného súdu a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odporkyne 2/ zamietnuť, pretože dovolanie v tejto veci nie je podľa § 237 O.s.p. a § 238 O.s.p. prípustné, dovolateľkou namietané nesprávne právne posúdenie veci nezakladá dovolací dôvod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241

ods. 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V danom prípade dovoláním odporkyne 2/ nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie odporkyne 2/ nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie odporkyne 2/ by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa (aj so zreteľom na obsah dovolania) zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (aj rozsudku) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť

účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Odporkyňa 2/ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. K odňatiu možnosti dovolateľky pred súdom konať nemohli viesť ani právne závery, na ktorých súdy založili svoje rozhodnutia, lebo ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd svojím rozhodovaním neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Či už teda súdy napadnuté rozhodnutia založili na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci (pozn.: dovolací súd rozhodnutia z tohto aspektu neposudzoval), neodňal tým odporkyni 2/ možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania odporkyne 2/ nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola odporkyňa 2/ úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo navrhovateľke (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková